

DOSSIER DE PREMSA

AL SOSTRE

Dramatúrgia de Nigel Planer
Dirigit per Israel Solà

SALA

Joan Brossa

DATES

Del 9 de gener al 3 de febrer

ESTRENA 9 de gener

SINOPSI

En Lapo i en Loti són dos artesans que treballen per a Miquel Àngel pintant el sostre de la Capella Sixtina. Són grans experts en el seu camp. Miquel Àngel, no. Ell, en realitat, és escultor. El geni els acomiada perquè vol acabar el sostre tot sol, utilitzant mètodes desconeguts, i endur-se'n tots els elogis. Però en Lapo i en Loti, no es quedaran de braços plegats; tornen a la Sixtina, per veure què ha fet el seu mestre i és en aquest moment quan tots els dubtes apareixen: qui són els veritables autors de les obres d'art? Què vol dir ser un geni? Què és la fama? A què cal renunciar per aconseguir-la? Dedicar la vida a l'art i no rebre mai cap reconeixement val la pena? Miquel Àngel és l'autor de la Capella Sixtina però no la va fer sol.

La vida de l'artista no és fàcil. Enveges, egos, Papes i cardenals, mecenes, espectadors i artesans; tothom té alguna cosa a dir!

Espectacle en català

HORARIS I PREUS

Horaris De dimecres a dissabte 20.30 h i diumenge 19.00 h

Preus Dimecres i dijous 14€. Divendres, dissabte i diumenge 20€

Durada 60min

FITXA ARTÍSTICA

Autor Nigel Planer

Traducció Francis Humble

Direcció Israel Solà

Actors Pau Ferran i Oriol Grau

Veus en off Manel Barceló i Marc Rius

Escenografia i vestuari Albert Pascual

Ajudant d'escenografia Marta Georgia

Música Xavier Mestres

Cap tècnic i llums Ramon Beneito

Producció Executiva Joan Negrié

Producció Eloi Isern

Ajudant de producció Paloma Arza

Prensa Maria Bravo

Xarxes socials Lúdia Masip

Disseny gràfic i fotos Albert Rué

ACTIVITATS

Diumenge 13 de gener col·loqui postfunció amb la companyia i Nigel Planer, autor del text.

COM NEIX L'OBRA

El 1512, després de quatre anys de feina, es va retirar finalment la bastida per descobrir el magnífic sostre de la capella Sixtina. Va ser un esdeveniment molt important i, com en una pel·lícula d'èxit d'avui, el sostre va ser producte d'un gran nombre de persones que van treballar juntes: artesans, constructors, pintors, mescladors de pigments.... Això va catapultar a Miquel Àngel, conegut fins aleshores només com a escultor, com a pintor radical i innovador. L'inventor d'una forma totalment nova de la pintura.

Els dos personatges d'aquesta obra, Lapo (Lapo d'Antonio) i Loti (Ludovico del Buono) eren entre les moltes persones saquejades per Miquel Àngel. Igual que molts dels treballadors, inicialment tenien molts més coneixements en les tècniques del fresc que el Mestre, ja que era un mitjà en el qual pràcticament no tenia experiència. Tot i que l'autor s'ha pres alguna llicència, la majoria de les accions, persones i pràctiques de treball es basen en fets reals.

Miquel Àngel havia intentat sortir de la Comissió del fresc al sostre tres cops, alegant que la pintura no era el seu art. L'arquitecte Bramante i el pintor Raphael, ambdós rivals de Miquel Àngel, havien persuadit al Papa Julius que Miquel Àngel seria la millor opció pel sostre amb l'esperança que fracassés.

Aquest tipus de traïcions eren bastant freqüents i la majoria dels artistes i artesans estaven acostumats a treballar en un clima d'enveja i secretisme. Miquel Àngel era el més antisocial de tots ells i el més difícil de treballar-hi.

Igual que passa avui en dia, va haver-hi un any de pausa en la realització del sostre, en el que Miquel Àngel va perseguir al Papa per poder ser pagat per la feina realitzada fins al moment. En reprendre la feina va canviar el seu estil, fent fora no només a gran part del seu equip sinó també la majoria de les tècniques tradicionals del fresc. Acabant aquesta última part a la velocitat de la llum. Va ser durant aquest període que va crear les imatges més famoses del sostre com la creació d'Adam.

TEXT DEL DIRECTOR

Quan vaig llegir el text del Nigel Planer de seguida vaig sentir que parlava d'un sentiment comú a totes les persones. La frustració de la feina ben feta però no reconeguda, mentre que uns caps menys preparats s'enduen la glòria. Quantes persones s'han preparat i sacrificat per dedicar la seva vida a un ofici i veuen com algú amb menys talent els hi passa per davant. Aquest sentiment és el que experimenten Lapo i Loti. El primer, des de l'amargura de l'experiència i el segon des de la il·lusió davant les possibilitats de la vida. Dues visions generacionals diferents. El mestre i l'aprenent. Però tots dos maltractats per un sistema d'stars-systems que aprofita el seu esforç i el seu talent per engrandir la figura d'un geni: Michelangelo Buonaroti.

Michelangelo és el personatge absent, un personatge capritxós, inconstant i sense tècnica al fresc que acabem coneixent a través de la mirada dels seus treballadors: en Lapo i en Loti. Sentirem com es queixen d'ell, com el ridiculitzen, com l'odien. I alhora veurem com aquesta aura de geni turmentat desperta una indiscutible atracció magnètica tant en ells com en nosaltres, els espectadors.

I aquesta és un dels trets més interessants d'Al Sostre. És un espectacle que et permet endinsar-te al món de la pintura al fresc i de la creació de la Capella Sixtina com en una petita classe d'història de l'art en viu. En Lapo i en Loti dialoguen, riuen, es barallen, i parlen de la vida mentre treballen seguint fil per randa la tècnica emprada a la pintura al fresc. I l'espec-

tador descobreix tots els petits passos i detalls que calia seguir per poder dur a terme una tècnica artística tan difícil com aquesta i més encara si pensem que estaven penjats a desenes de metres d'alçada, pintant al sostre.

CURRICULUMS

NIGEL PLANER, autor

Londres, 1953.

Format al Lamda college a Londres, va ser membre fundador del grup Comic Strip i Comedy Store. Va passar a protagonitzar la sèrie de televisió The Young Ones (Els Joves) i Comic Strip Presenta. Amb el personatge de 'Nil, el hippy', va guanyar un premi britànic (Brit Award) amb a la cançó d'èxit internacional Hole in My Shoe. Des dels anys 80, s'ha consolidat com a actor en televisió, teatre, cinema i ràdio. Ha participat en grans musicals del West End de Londres com Chicago, Whicked o We will Rock you i el 2013 va ser nominat a un premi Olivier per la seva actuació a Charlie i la fàbrica de xocolata.

Nigel ha escrit novel·les, llibres de comèdia, esbossos, poesia, televisió, ràdio i quatre obres teatrals. Al Sostre, la seva primera obra va ser produïda a Birmingham i al West End de Londres i la seva nova obra de teatre Vulcan 7 (escrita amb Adrian Edmondson, Vyvyan d'Els Joves) s'estrenarà a la tardor de 2018. Nigel també escriu articles de viatge, i recentment va participar al Catalunya Experience de TV3 el 2016.

ISRAEL SOLÀ, direcció

Vallirana, 1982.

El 2006 es va llicenciar en física a la Universitat de Barcelona i el 2010 en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Com a director de la Companyia La Calòrica ha estrenat els següents espectacles: Fairfly (Tantarantana, 2017, Premi butaca millor espectacle de petit format i millor text), El Profeta (Tantarantana, 2016), Sobre el fenomen de les feines de merda (Tantarantana, 2015), Bluf (La Planeta-TA, 2014 /Premi Quim Masó), La Nau dels Bojos (Mercat de les Flors, Grec 2013/ Premi Adrià Gual), l'Editto Bulgaro (La Cuina, Grec 2012), Feísima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel I (Versus Teatre, 2011/ Premi del jurat i premi del públic del X Festival Escènia de Foios).

Ha escrit i dirigit l'espectacle de tancament de la Sala Trono, Això és tot (Sala Trono, 2017). També ha dirigit Zona Franca de David Desola (Sala Muntaner, 2015), Molt soroll per res de la Cia Parking Shakespeare (Parc de l'Estació del Nord, 2014), Queremos ir al Tibidabo de Cristina Clemente (La Puerta de al Lado, 2014), El Triomf de la fonètica de Martí de Riquer (TNC, 2014), el número El jazz del Gato Fèlix dins de l'obertura de temporada, Taxi... al TNC (TNC, 2013), la peça PiscinEROs de Sergi Belbel dins l'espectacle de Flyhard, Assassinat a Atrium (Atrium Viladecans, 2013); l'espectacle musical República Bananera, de Joan Yago i Gori Matas (Versus Teatre, 2012), l'espectacle amb text propi de titelles i òpera La Prima Donna (Festival l'1,2,3 del Pallasso de Tiana, 2010).

ORIOU GRAU, actor

Barcelona, 1963.

Actor i director de teatre, ràdio i televisió. S'inicia a Tarragona compaginant els estudis de teatre i música amb la feina de cantant d'orquestra, i com a autor i director del Col·lectiu de Teatre Necessari TRONO VILLEGAS.

Ha treballat per El Terrat de Produccions S.L.U. amb Andreu Buenafuente en programes a la SER, Tele5, Antena 3, Canal+, la Sexta i TV- 3, on va dirigir la sèrie Plats Bruts, entre altres col·laboracions.

Ha estat cap de programes d'Entreteniment de TV-3 (2008-10) sota la direcció de Mònica Terribas.

Des del 2003 combina la feina artística amb la de docència a la Universitat Rovira i Virgili, en l'assignatura de Comunicació no verbal i expressió corporal.

En teatre he fet d'actor, director, ajudant de direcció, dramaturg, figurinista, atrezzoista, escenògraf, taquiller i acomodador, de diferents companyies en més d'un centenar de muntatges.

L'últim treball com actor ha estat en l'obra LORD_K, sobre textos de Federico García Lorca i produïda per la Sala Trono de Tarragona.

PAU FERRAN, actor

Nascut a Reus.

S'ha format com actor al Laboratoire International de Création Artistique "Les Substances" de Lyon i a l'Escola de Teatre de Reus. És llicenciat en humanitats per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, completa la seva formació al Theaterwissenschaft de la Ludwig Maximilians University of Munich i a l'Université Populaire de Lyon.

Al teatre ha estat dirigit per Alberto Díaz a El llarg dinar de Nadal (El maldà 2014 i 2017), per Israel Solà a Això és tot (Sala Trono 2016), per Àngel Llàcer a La doble vida d'en John, (Teatre Condal 2009), Els bojós del bisturí (Teatre Condal 2011) i Molt soroll per no res (Teatre Nacional de Catalunya 2016), per Carles Mallol a Les males persones (El maldà 2014) i per Marília Samper a El telèfon és la teva vida, (Sala La Planeta, Festival Temporada Alta, 2011), entre d'altres. Ha participat en diferents llargmetratges i curtmetratges dels que es destaca Insert Coin d'Escandalo films, o Ceci n'est pas Magritte. Des de 2014 presenta el programa Kukurota al Canal Súper 3 de la Televisió de Catalunya

FRANCIS HUMBLE, traductor

Horsforth, 1958.

Yorkshireman de família cambrilenca, vaig aterrar a La moguda de Barcelona com a "bitxo raro", un guiri que parlava català. Des de llavors he fet de professor d'anglès, de model (Artefacto, BCN), actor (un curt, encara per estrenar), redactor (International Headlines, TV3), presentador (Canal 34, Canal 33) traductor (Els Joves i altres), adaptador (Gent del barri, Teletubbies), guionista (Natàlia, TV3/Ragdoll) i comprador de programes per a TV3. De l'encàrrec de convèncer Nigel Planer perquè protagonitzés un capítol de Catalunya Experience, passant per Tarragona i Joan Negrié, va néixer el projecte de traduir On the Ceiling al català.

ALBERT PASCUAL, escenografia i vestuari

Sta. Margarida de Montbui, 1984.

És llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre (especialitat d'escenografia) i llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra.

En els seus últims treballs ha estat el responsable del vestuari de Nerium Park, de Josep Maria Miró Olvidémonos de ser Turistas, de Josep Maria Miró dirigit per Gaby Izcovich (Sala Beckett, 2018); el vestuari de l'L'Alegria de Marília Samper (Sala Beckett, 2017); de l'escenografia, vestuari i il·luminació de Fairfly de La Calòrica (Teatre Tantarantana, 2017); vestuari d'Els perseguidors de Paraules de Marc Artigau (TNC, 2016); l'escenografia, el vestuari i la il·luminació d'El Profeta de La Calòrica (Teatre Tantarantana, 2016), i de You Say Tomato de Joan Yago dirigida per Joan Maria Segura (Sala Trono – Sala Muntaner, 2015); el vestuari d'El Carrer Franklin de Lluïsa Cunillé, dirigit per Josep Maria Miró (TNC, 2015) i de Vilafranca de Jordi Casanovas (Auditori Municipal de Vilafranca, 2015, Una història catalana de Jordi Casanovas (Teatre Nacional de Catalunya, 2013); El Principi d'Arquimedes de Josep Maria Miró (Sala Beckett - Festival Grec'12), l'escenografia i el vestuari d'Smiley, Una història d'amor de Guillem Clua (Sala FlyHard, 2012).

Actualment també és professor de teoria de la imatge i d'escenografia de l'ESCAC.

RAMÓN BENEITO, cap tècnic i de llums

Tarragona, 1975.

Acaba els estudis d'electrònica de comunicacions el 1994. L'any següent comença a treballar com a operador d'espectacles al parc temàtic Port Aventura. Des del 1995 he treballat en diverses companyies de teatre, en diverses empreses del sector, sempre realitzant tasques d'il·luminació per a teatre, música, dansa, circ... En l'actualitat treballa com a cap tècnic a la Sala Trono des del 2003, al Teatre Auditori de Salou, i col·labora amb diverses empreses del sector.

A més de les tasques tècniques ha realitzat els dissenys de llums dels espectacles de la SALA TRONO: Bildelberg Club Cabaret, Menú del día, El don de las sirenas o LORD_K.

XAVIER MESTRES, músic

Nascut a Manresa.

Es dedica a la música i al teatre musical com a compositor, director musical i actor. Té el títol Professional de professor de cant pel Conservatori de Manresa, Diplomant per l'Escola d'Òpera de Barcelona. Ha estudiat piano i arranjaments orquestrals a l'Aula de Jazz i Música Moderna de Barcelona.

Amb Nigel Planer ha participat en l'espectacle Hey, tius... mola! com a pianista acompanyant. Com a coach vocal i professor de cant col·labora amb el Teatre Lliure en diferents espectacles com Les Noces de Fígaro dirigida per Lluís Homar o Medea.

Director musical de l'espectacle Moustache, the Rhythmic Musical de la Companyia de claqué Coco Comín. Ha portat la direcció coral i vocal de l'obra El Rei Lear al Teatre Lliure amb Núria Espert i direcció de Lluís Pasqual. Director musical de l'espectacle de Concha Velasco Concha, yo lo que quiero es bailar. Director musical de la XXVII Gala de los Goya en el Goya d'honor a Concha Velasco. Compositor, director musical i actor protagonista de Killer, un thriller musical que s'ha exportat a diferents països. Compon música i realitza espais sonors per diferents espectacles de teatre i dansa com Fatma, Contra el Progés, You Say Tomato o El cabaret de la Capmany.

#alsostre

Ha participat en nombrosos musicals com T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré o Mamma mia. També ha fet cine i televisió en produccions com El Cor de la ciutat, Vida de família, Lazos rotos o Hospital Central

MATERIAL PER DESCARREGAR

Podeu descarregar material audiovisual a [DROPBOX](#)

Telèfon oficines **93 315 15 96**

CONTACTE ESCENARI JOAN BROSSA

Anna Novell

premsa@escenaribrossa.cat

Tel. 93 315 15 96

Flassaders, 40

08003 Barcelona

www.escenaribrossa.cat

[Instagram](#) / [Facebook](#) / [Twitter](#)